

påale, aga et nad mitte paha karta ei wöinud, siis wötsiwad nad wöeraoste käest wästu ja jöiroad. Wiina sisse oli ometi kihvti pandud ja see tegi siis, et Tugewus ja Wågewus piha minestuse sisse lange siwad. Et nad tuzewa loomuga oliwad, siis ei wöinud kihvt nende elule mitte otsa teha. Wöerad arwäiwad waenla si aha furnut olewat, kui nad Tugewat ja Wågewat ilma liigutamata maas nägiwad olewat, töösiwad ðiskamise hüidmisi ja jáiwad Tugewa ja Wågewa majasse elama. Nad pidasiwad endid tööseks peremeheks ja påalegi seesuguseks, kell wöimius elu ja surma üle.

Kui aga seitsemekordne kewade kätte joudis, tungisiwad koidu jooned wiimaks ka allo hauda, kuhu Tugewus ja Wågewus varjulis oliwad wiidud. Kewadine ðök ja koidu kired áratasiwad Tugewuse ja Wågewuse wiimaks ülesse ja uus elu hakas nende foonte sees liikuma. Walguse jooned tegi wad neid täiesite nooreks ja imestledes töösiwad nad püsti, sest et nad eismalt aru ei saanud, mis nendega ðieti sundinud oli. Nag ajalt tulsi neile ðök jáalle

meelde ja nüüd oli nende esimene töö mulla pöuest wålja pugeda. Suure waewaga läks see neil korda. ðök maa oli ennast siin koguni teiseks muutnud. Mitu aega oliwad selle aja sees üle Eesti pinna kainud ja Eesti maad enestega ühtla si teiseks loonud. Imelik kartus oli aeg ajalt ometi wöeraoste südamesse töüsnuud ja sellepärast oma wöimust wähendanud. Et ajad teiseks oliwad lainud, siis ei ruttanud nad mitte enam otsekohje oma majasse seda tagasi nöudma, waid játsiwad wöeraid sinna ja läksiwad suguvendade juurde enestele elu aset walmistama, kes neid wäga suure rõõmuga ja auuustusega wästu töösiwad.

Kas nad oma kodu paika tagasi pärinud wöi mitte, seda ei tea meie ütelda; selle üle ei anna rahva suu meile mingisugust selget täädust, mis pärast meie siis oma juttu lõpetama peame.